

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۷/۲۹

عبدالخالق رشید

الله گل دانه دانه ، دانه دانه
شوروي قارکده نمیره خانه
الله گل دانه دانه

*

*

**

د مرسلې پرسر ستوري

(ناول)

دويمه برخه

۱۹۸۰ - ۱۹۸۶ کلونه

ليکوال

ع. رشید

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خيبر و لولئ

پلرونه او زامن

څه باندې يوه مياشت شوي وه، چې د شوروي پوځيانو دغه غونډ د غزني د لرغوني ښار له دنګو او پرتمينو منارو لږ پر جنوب باندې ځای پر ځای شو، تر دغه وخته هم لا پريکړه نه وه شوي چې دا ځای به د يوې پياوړې قرارگاه بڼه غوره کړي که نه؟ ځکه چې دلته تر اوسه هم د شاوخوا سيمو حالات نورمال اوقابو نه ښکاريږل، خو له دې سره سره دغې سيمې بيا بيا پياوړې ښيگړې هم درلودې: يوه يې داوه چې له دغه ځايه د غزني ښار او هم د سردې بند چې د مرسلې په څنګ کې پروت و، په يوه واټن کې پراته ول، بله دا چې د پکتيا - غزني د لويې خامې لارې ساتنې لپاره هم په زړه پورې وه، همدا لامل و چې بيا وروسته ورو ورو په يوې پياوړې پوځي اډه باندې بدله شوه. دولتي ځواکونه هم له روسي هغوسره لاهم ملګري وو، د نادر جان او کرچکوف انډيوالي هم اوس کلکه خو لاڅه چې د زړه له کومې شوې وه، په دې چې اوس د دوی تر منځ هغه يولړ توپيرونه چې کله کله به رامنځ ته کيدل ګرد سره له منځه تللي وو، په عين حال کې کرچکوف ته څه د نادر خان اوڅه هم دخپلو ليدوکتو له مخې اوس دامعما هم په ډاګه شوي وه چې (دوی د څه او چا لپاره د جنگ په لور روان دي؟)، دې اوس په ډيرو شينانو پوهيده همداه چې کله به ترخوله راوتل او ويل به يې :

- شوروي ځواکونه افغانستان ته د شوروي د بډنمې اورسوايي په خاطر راغلي دي، د دغه کار راتلونکي به په هيڅ ډول د دوی لپاره د ډاډ ورنه وي، داد شوروي واکمنی هغه تاريخي تيروتنه وه چې د شوروي تاريخ به تل دغه تور داغ دخپل تاريخ پرمخ ديوه شرم په توګه لري ...

خودا ګردې خبرې اوس د نادر جان او کرچکوف تر منځ د دوی د زرونو له رازونو وي، کله به چې دوی دواړه سره يوځای شول، تل به په همدغه باره کې رږغيدل ... په هغه ورځ چې د غونډ قوماندان اودنادر جان دکنک سياسي آمر بهادر خان کتنه درلوده، نادر جان يې خبرې ژباړلې وي، دهغو تر منځ خبره نژدې په مرګ باندې پای ته رسيدلې وه، د دوی دعوه پر دې وه چې ورته ورځ روسي او دولتي سرتيرو د عملياتو لپاره يو ځای شلګراوځينو نور خابوته تللي ول، کله چې کلي ته ورنژدې شول، له کلي پر دوی پرله پسې ډزې کيدې، د دغو ډزو په مقابل کې روسي سرتيرو پرکلي باندې د درنو درنو توپونو ګولۍ و اورولې، ډير لوی کلي و، زيات خلک په هغه کلي کې اوسيدل، د پراخو او شنو کروندو په ليدويې زړه روښانيده... خو د روسانو د ګوليو په غوښل کې د دغه کلي خلکو خپل هرڅه، کورونه، کروندې او ماشومان له لاسه ورکړل او د دوی له لاسه يې دهغوڅو ګوليو په بدل کې قيامت په ژوند وليد. روسي سرتيرو او د عملياتو قوماندان دولتي سرتيرو ته پرکلي باندې دننو تواجازه نه ورکوله، کله يې چې کلي په درنو درنو ګوليه سوري سوري کړ، بيا هم کلي ته لومړی دوی ننوتل، کورونه يې تلاشي کړل، په کلي کې خوپر هغه مهال له ماشومانو او ميرمنو او سپين ږيرو پرته نور څوک نه وو پاتې. دوی چې کله دکورونو په لټولو باندې پيل وکړ بايد په وسلو او نورو شيانو پسې څارو شوي وای، خودوی برعکس هڅه کوله چې نغدي روپۍ او چرس ومومي اوله ځانو سره يې يوسي، همدغه خبره وه چې د کلي دکاندار عجب گل پردوکان باندې ورننوتل، خدای شته چې هغه خوارکي له دوی سره دکورونو په لټولو کې مرسته هم کړې وه، هغه په دې خاطر څو دده له دکانه دده شيان تری چورنه کړي ... کله چې روسي پوځيان دده دکان ته ورننوتل، دهغه په پلټلو يې پيل وکړ. دې پوه شو چې روسانو دده ډنګ ډيوال دکان ته هم سترګې نيولي او غواړي چې اولجه او غلا تری وکړي، ده ته په هم شيبه کې ورپاڼه شوه چې :

- د ژمي په تودوخه اود دښمن پر خندا بايد څوک تيرنه وزی ...

دده له دخله يې پورېنځلس زړه روپۍ راويستې، کله يې چې خپلې روپۍ د شوروي په لاس کې وليدې، پرې ورتوپ يې که هغه که هر څومره ورته وويل :

- بخشش ... بخشش ... برای ما ... برای ما ...

خو ده يې له لاسه کش کړې، روسانو که هر څومره هيله ترې وکړه، چې ورپې کړي، خوده ورسره نه منله ... خپله لاسونه يې کلک پر خپلو پيسو باندې نيولي وو، ... مازديګر لوړو چې دهغه لاسونه دهغه په خپله پګړۍ وروترل اوله کلي يې د بسمچي په نامه له پنځلسو زروسره يوځای روان کړ، د ماشومانو او ميرمنې چغې يې يوازې له خدايه پرته بل چا نه اوريدې ...

هغه يې له کلي ويوست، ګردو کليوالو ورو او زرو يې ننداره کوله، کوم کليوال چې لږ د لاس او پيسو وو، هغوی ټول له کلي وتلي وو، هغوی چې دلته وو، هغوی زياتره زاره وو، په هغوی کې به هم يوه يوه لا داخبره هم کوله چې :

- خدای دحقي لارې مل دی، زموږ کورونه خويي بڼه ګوته په ګوته وربندول، دا يې سزا، ده دلرم د يارانې نه وو اوريدلې، بڼه شوه چې ويې لیده ...

عجب گل يې له کلي زيات لري لري نه وبيولی، چې له جيبه يې پيسې راويستې، په دې خاطر چې له هغو څوکسانو نور پرې خبرنه شي، نويې دبرجو څوکو ته واچاوه، او پر هغو يې سوري سوري کړ ... هلته يې له کلي لږ لري تر خاورو لاندې واچاوه ځکه دوی فکر کاوه چې هغه نوره ساه ورکړې او مردی، دوی ترې لارل ... کله چې دولتي

سرتیروته اجازه ورکړه شوه، هغوی پر همدغه لاره تیریدل، ویی لیده چې هغه تر سپیره خاورو لاندې د ځنگلاندن وروستی سلگی وهی، پر خاورو باندې یوې اوبلې خوا ته دردونه خوری اورا خوري... لایې په بدن کې ساه چلیده چې په دولتي سرتیرو یې سترگو ولگیدې، په سترگو کې داوېشکو نامرادي غوټې کرار کرار مړاوي کیدې، خوله دي سره سره یې هم له په ماتو الفاظو کې ترخوله راووتل :

- روسانو... غلو... پیسې... پنځلس....

لومړی خودی ته دومره زیاته پټه نه لگیده خو وروسته جگړن عبدالله خبره روښانه کړه، هغه اصله خبره کلیوالوهم کړې وه، بیا یې همدغه روسي ډله هم څارلې وه، له هغوی سره یې دعجب گل ماما پیسې موندلې وې، خو هغه خوارکي هغه روپۍ چې ژوند یې پرې بایلوډ نورې هغه پیسې په لاس کې ونه نیولې، هغه روپۍ چې په یو عالم ستونزو یې درشیدانو په هغه لرې سیمه بیزدکان کې دچا په خبره په گوره او گازره موندلې وې، همدغه خبره وه چې د نادر جان دکنک سیاسي امر او دکرچکوف د قوماندان خبرې نژدې د دوی دواړو ترمنځ په وژنه پای ته رسیدلې وې... بهادر خان پر همدغه خبره زور اچاوه او ویل یې :

- سرتیرو موغله دي، دخلکو پر شتو مالونو باندې ور بلوسي، لوتې یې چې داکار زموږ خلک کله هم نه شي منلی اونه به یې وزغمي، تاسې باید مور اوزمور خلک وپېژنی ...

خو روسی قوماندان بیا په خپله خبره ولاړ و :

- مور خپله پوهیږو چې څه باید وکړو، تاسې ځان ډیرمه سرشکوئ، څه چې مور وایو، څه چې مورکو هغه سم دي، هغه باید وشي ...

نادر جان همدغه کیسه په همدغه شان کرچکوف ته وکړه، په عین حال کې یې دا پوښتنه هم ترې کړې وه چې د قوماندان ددغې خبرې مانا چې « مور خپله پوهیږو چې څه باید وکړو » څه ده ...

هغه سپین زری روسی و، بې له ځنډه یې دا خبره په ځواب کې ورغبرگه کړه :

- پوهیدل، مو هیدل نشته، دوی یوازې پردې پوهیږي چې څنگه بې گناه افغانان ووژني او یا هم څنگه بې گناه معصوم روسي پوځیان نیمه خوا شي... هو، د دوی ټوله پوهه همدغه ده او بس، دی خو لاڅه کوي، که زموږ واکمني پوهیدای نو بیا به یې خپل ځوانان افغانستان ته نه رالیږل اولته به یې داوړپه تېی نه کینول... ته پوهیږي چې یوازې په پرونی جگړه کې شل تنه روسي سرتیرو اوده تورنان وژل شوي دي، دوی باید دغې پوښتې ته ځواب ورکړی وای چې زموږ دغه دگل په شان ځوانان دلته د څه او چا په خاطر وژل کیږي ؟

« « «

له عملیاتو دوی ورځې وروسته په غونډ کې د یوې په زړه پورې خوښې انگازې پورته شوي، دهرکنک او ټولي پرسرینکلي څراغونه او په ښکلو ټوکرانو باندې پسرول شوي شعارونه په روسي اوخال خال په پښتو او دري ژبو باندې ځورند شول ، دوی درې ډلې ډمان اوبنکلي ښکلي سندرغاړي اونڅاگري هم ان له شوروي راورسیدې، اصله خبره چا ته نه وه معلومه، خو دوی ورځې دمخه دغونډ سرتیرو ته خدای ورکړې وه، د شپې او ورځې به دوی وو او د ناڅاگرو نجوني ناڅاوي او سندري... دنادر جان لپاره هم په دغو ورځو کې ډیره اړتیا وه ، ځکه چې په روسي ژبه پوهیده، دنورو افغانانو په پرتله ده ته کله ناکله یوڅه زیات ترخه او تاوده رسیدل، نورو به یوازې د ساده قرواني په مستي سره هر مابنام د سپینو لیچو، سرو اننگواوخرمایي زلفو، نیم لوڅونجونو دنازکواندامونوننداره کوله، داسې به په کې ډوب ول چې د نازکو اومستونڅاگرو دهرنازک خوځون سلسله به نه ترې خطاکیده ... په دریم مابنام نادر جان اوکرچکوف سره یو ځای شوي ول، بیا یې یوه اوبل ته دخپلو تبصرو اود زړه د دردونه کوڅې پرانستې وې، کرچکوف به هروخت اوهرځای کې هرڅه ته مخکې تردې چې خوند ترې واخلي، مثبت یې وارزوي دهغه انتقادي اړخ ته گوري ... همداهو چې د کرچکوف پر تروه ټنډه باندې دغو ټولوروسي سندرو او ناڅاو بیا هم څه اغیزه نه وه کړې ... هغه خپلو واکمنانو ډیر بدبین انسان و، په دغو ورځو کې خهرچا له ده سره خبرې هم نه شوای کولای، ځکه دی دتیرې اوونۍ وژنو ډیر ځورولی و، په هغه مهال چې دوی دواړه سره یوځای شوي ول، نادر جان ته یې دا خبره کړې وه ...

- فکر دی چې زموږ روسان غواړي، « تر په پر » پټ کړي، غواړي دهغو شلوتنو سرتیرو اودو روسي تورنانو دمرگ غمیزه په دغو سازونو، ناڅاو او... سره زموږ او نورو سرتیرو له یاده وباسي... دا زموږ دمرگ سازونه دي، داهغه سازونه دي چې دهغورنگین محفلونه زموږ دویو بوي کوي، داهغه سازونه دي، چې ستاسې پر بې گناه خلکو مورومستوي، خودهغوی بې گناه ویني نورې هم په بې گناهی سره تویي کړو، انسان څومره حربص دی، څومره تنگ نظره دي چې یوازې د ځاني پرتم او حرص په خاطر دهرډول نظام ترسیوري لاندې بیا هم تیري کوي، بیا هم خپل هم نوع وژني اوهم هغه دها بیل اوقابیل دود له یاده نه باسي... اوداهغه سازونه دي چې په ویرژلوانگازو کې به یې زموږ جنازې دمسکود سره ډگرله پاسه په سرو نامرادو ډولیکو کې تیر یژي اوزموږ دکرملین

روسي سرکوزي به سترگې پرې پټوي اوزمور دځوانيو بيه به يوازي دانترناسيوناليزم ترسيلي لاندې ديوي لويې غولوني پرتم وي ... د تيري اووني وژني او ددې اووني سندرې او نڅاوي ... ؟؟؟

ددغو خوبنيواوخوشاليو په جوړيدو له کرچکوف او نادرچانه پرته ډيرلر کسان پوه شول، دغوندې په شاوخوا چې دافغاني پوستوسرتيري ډيره وو، هغوی به هم له يوه بل سره په ناخبري کې دا سره ويل :

- دانيکمرغه خلک دي، د دوی گرد ژوند همداسې له خوبنيواوخوشاليو سره مل دي ...

خود خوبنيو په اړه اصلي خبره هم هغه د شلوتنو سرتيرو او دوو تنو تورنانونو مرگ و . د شوروي د پوځ لوړو چارواکو فکرکاوه چې دا ډول مرگونه د دوی د پوځيانو پر روحيه باندې بده اغيزه کوي، همداوه چې د دوی د مورال د پياوړتيا په خاطر يې دا دومره ورځې اوشپې دانوي جوړشوی غوندې دسندرو په انگازو پرسراخيستی و... همدغه شپې وې چې کرچکوف نادرچان ته په هغوکې داخبره ور ياده کړې وه :

- دا دريمه ورځ ده چې د شوروي دنامتو پوهاند سخاروف محاکمه په شوروي کې روانه ده ...

د نادرچان لپاره د سخاروف څيره څه نا آشنا څيره نه وه، دغه ستر انسان د افغانستان گړدو خلکو په بڼه توگه پيژانده، دی وچې څوڅو واري يې په شوروي کې د بشری آزادی د پلوي په توگه ټکول شوی و، دی وچې په شوروي کې د سولي آزادي اوربښيني دموکراسي تلپاتي مجسمه يادیده. په افغانستان يې دهغو شوروي سرتيروا فسرانود نارامو زړونو په تل کې ځای نيولی و، چې اوس دلته دافغانستان په غرو اورغواودغو تنگو تنگوخوسرلورودرو کې له افغانانو سره جنگيدل او وژل کيدل، ده پر هغه مهال چې دغه پوځيان دغه هيواد ته را واستول شول، خپل آواز د دغو ځوانانو په اړه پورته کړ او ويې ويل :

- په دغه شرمونکي عمل ډيرخوآشيني شوم، شوروي واکمنی بايد زموردخلکو زامن افغانستان ته نه وای استولی، دوی حق نه درلود چې په هغه هيواد کې د امين پرقانوني حکومت يرغل وکړي... ځکه چې شوروی عمل يو يرغل دی او پرافغانانو باندې تيري اوله هغوی سره تاريخي ظلم ... هو، زمور بچيان بايد هلته نه وای استول شوي، ځکه دا زمور هغه نسل دی، هغه نازولي بچيان دي چې پلرونه يې د دويمي نړيوالي جگړې تورتم نیمخوا له منځه يووړل اودغه زلمي زامن به يې د افغانستان دخونري جگړې له لمبوڅخه بيرته ژوندي راستانه نه شي !

پاتي لري...